

pa prav prozračna biti. Jagode začno kmalo cvest in do spomladi obrodé že sad. Kako se jagoda rabi, je sploh znano.

Sejmovi. 17. julija: Muta, Berače, sv. Ana na Krempergu; 20. julija: Arvež, sv. Marjeta na gornjem dravskem polju, Vitanje; 21. julija: Buče, Brenska gora.

Dopisi.

Iz Slov. Gradca. Od 22. — 28. preteklega meseca so bili pri nas resnično dnevi veselja, kajti naš prevzvišeni knez in vladika so bili naš okraj obiskali in so pri sv. Janezu blizu Drauburga, v Starem trgu, Slovenjem Gradcu pri sv. Martinu in pri št. Ilu pod Turjakom zakrament sv. birme delili, in popoldne vsaki den zaporedoma tudi druge bolj odstranjene fare, kjer se birmalo ni, s svojim pohodom počastili. Temu občenemu veselju primeren je bil pa tudi povsod v našem okraju sprejem Njih knezo-škofijske prevzvišenosti. Že na železnični postaji v Drauburgu se je posvetna gospoda in duhovščina starotriške dekanije zbrala. Sentjanska, kakor tudi vse druge fare naše dekanije se je bila zaradi te slovesnosti prav prazniško oblekla, slavolok za slavolokom z pomenljivimi napisi je prepregal ceste, po katerih so se milostljivi knez in škof vozili. Bilo je tudi postavljenih mnogo velikanskih majev, ki so bili z ogromnimi vencí, z raznobarvanimi traki in z avstrijskimi, slovanskimi in papeževimi zastavami okinčani. Ne samo zvonjenje, ampak tudi pokanje iz možnarjev je skoraj iz vsakega hólmea, mimo kojega so se milostljivi knez in škof peljali, občno veselje razodevalo. — Sentjančani pa so še po umetelnem ognju svojo radost pokazali. Spuščale so se rakete, rimske lučice, ognjena kolesa in bengalični ogenj prižigali med tem, ko so brezštevilni kresi po gorah in gričih goreli; cela slovenjgraška dolina bila je čarobno razsvitljena. Povsod so občinska zastopništva deloma z avstrijsko-cesarskimi kokardami nakinčana knezo-škofijsko milost pričakovala. Posebno sijajen je bil pa sprejem v Slovenjgradu. Ne samo obilno število duhovnikov, ampak tudi c. k. uradi in oblastnije, mestno občinsko zastopništvo in veliko število drugih mestnih gospodov in gospá, pa tudi velika množica prostega ljudstva je Njih milost pri zgornjih mestnih vratih pri slavoloku pričakovalo, ter jih v slovesnem obhodu v cerkev spremljalo; mestna požarna straža v svoji prav lični obleki je pa špalir delala in za ohranjenje reda skrbela. Vse se je vršilo v najlepšem redu in slovesnosti primerno.

Iz Mozirja. Vesel in slovesen je bil večer v nedeljo 1. julija, ki ostane tukajšnjim rodoljubom vedno v dragem spominu. Slavljali smo namreč slovesno otvorjenje čitalnice, katera bo narodno središče našega okraja. Ob 3. popoldne se je pričelo streljanje možnarjev po naši lepi dolini

krempko odmevati ter veselo narodno slovesnost naznanjati. Ponosno je vibrala lepa slovenska zastava na hiši sedeža čitalnega društva. Na prijazno povabilo so se zbrali udje in prijatelji našega društva v lepo okinčanih prostorih. Č. g. Janez Govedič, društveni podpredsednik so navzoče goste prijazno pozdravili, ter v krepkem govoru namen društva temeljito razložili. K sklepu slovesnostnega govora so navdušeni „živijo“ in „slava“-klici presvitlemu cesarju po čitalnih prostorih enoglasno odmevali. Posebna zahvala se je izrekala g. Janezu Pfeiferju, ki je čitalno sobo društvu brezplačno prepustil in pa g. Mateju Blažu za vrlo prizadevanje, da se je osnovalo čitalno društvo, kojega namen je duševni razvitek in narodni napredek pospeševati. Vrstile so se nadalje mnoge napitnice ter prepevale mične narodne pesni, godba je pa živahen ples vzbujala. Ves večer smo se izvrstno radovali in še le vzhajajoče jutranje solnce nas je razločilo z gorko željo, da bi naša čitalnica vrlo napredovala, kjer se bomo narodnjaki združeni mnogokrat prijetno zabavljali.

Iz slov. graškega okraja. Podpisani se čutijo primorani z ozirom na dopis iz Šoštanja v 27. številki Slov. Gosp. očitno izreči, da bomo nasprotnemu kandidatu Schmidtu pri bodočih volitvah za deželni zbor štajerski v našem slov. graškem okraju nasproti postavili č. g. dr. Šue-a, župnika v Slov. Gradcu! Jožef Hovnik, župan v Seleih, Mih. Vošner, okrajni zastopnik in podpredsednik; Valentin Fischer župan pri št. Martinu, Peter Vošner obč. svetovalec; Filip Kristan, župan v Legenu, Tomaž Rutovník in Juri Rader, obč. svetovalec; Janez Ovčnjak, župan v Vrhéh, Janez Kastivnik, Martin Strmšnik in Luka Strmšnik, obč. svetovalci.

Opazka uredništva. „Slov. Gosp.“ ne vsiljuje nobenemu okraju kandidatov, a natančno objavlja, kar mu pošteni in verni Slovenci iz raznih krajev gledé velevažnih prihodnjih volitev dopišljajo. Sicer pa opominjamo, da je dopisnik iz Šoštanja na koncu jako pametno povedal: „Če hočemo zmagati, moramo se z volilci iz slov. graškega okraja dobro porazumiti, sicer zmaga nemčur“. To je gola resnica. Le pomislimo, da šteje šoštanjski okraj — veliko se ne motimo — 24 volilnih mož, slov. graški 25, marnberški 26. Zmaga je torej le mogoča, če si narodnjaki vseh 3 okrajev prijateljski v roke segnejo, pošteno porazumijo in trdno zedinijo za enega kandidata; sam nobeden okraj ne zmaga!

Iz dolnjega Zemona na Kranjskem. Volitve zaupnih mož so bile po nekaterih srenjah precej viharne. Toda v bistrškem okraju je povsod zmagala narodna slovenska reč; le Trnovci so enega iz nasprotnega nam tabora izvolili. Ko bi ne bilo naših vrlih narodnih duhovnikov zraven, Slovenci bi bili propali, vsi bi bili izvoljeni iz nemčurske svojati! Tako pa je le eden nemčur preril. — Tu pri nas letina sploh lepo kaže. Sena je nenavadno veliko. Sadu pa ne bo skoro nič, tudi

bučelice se nam slabo rojijo. V Kočanih je nekega človeka gad piknil v čelo, ko se je nesrečnik htel iz zvirka vode napiti. Kača se je kopala in ga tako srdito piknila, da je mahoma umrl. Napadno in nevarno je toraj, ako ljudje brz ko žejni do kake vode pridejo, se hitro pripognejo ali poležejo, da bi se napili, pa poprej nič ne pogledajo, ali je voda tudi snažna in brez nevarnosti ali ne? Nedavno je tudi neko govedo gad v jezik piknil. Žival je takoj krepnila!

Politični ogled.

Avstrijske dežele. Volitve na Kranjskem so do sedaj končane za kmetijske srenje in za mesta i trge. V kmetijskih srenjah so Slovenci sijajno zmagali. Enoglasno izvoljeni so bili dr. Bleiweis, Robič, Svetec, Detelja in Lovrenčič, z veliko večino glasov pa grof Barbo, Kobler, Potočnik, dr. Vošnjak, dr. Zarnik, Pfeifer, Navratil, Klun, dr. Poklukar in Pakiž. Izmed nemškutarskih kandidatov je edini glavar Dollhoff v Kočevju prodril. V mestih in trgih so pa Slovenci nesrečno propali, zmagali so le v Kranju, kder je bil lekar Šavnik izvoljen. Ker ni misliti, da bi Slovenci kaj opravili pri trgovinskih zbornicah (2 glasa) in velikem posestvu (10 glasov), je slovenska večina v dežel-nem zboru zgubljena. Slovenci bodo imeli 16, nemškutarji pa 20 glasov. — Naš državni zbor se je pretečeno soboto tiho razšel in je do 3 sept. odložen, ogerski pa do 15. sept. Nove nagodbe nista mogla dognati in pravijo, da se bo stara avstrijsko-ogerska nagodba podaljšala za eno leto, isto tako tudi kupčijske pogodbe z vnanjimi državami, ki so letos potekle. To je za Avstrijo jako slabó. Državni poslanci vse premudno delajo v rečeh, kder nimajo priložnosti z liberalnimi besedami po sv. Cerkvi in duhovnikih, nunah in me-nihih udrihati, ali šolskih postav dajati, železniških posojil delivati itd. V delegacije so liberalni ustavoverci tako brezobzirno volili, da blizu 8 milijonov Slovanov nima nobenega zastopnika. In vendar če delegacije vojsko sklenejo, so Slovani zadeti enako drugim prebivalcem. Gališki deželni zbor je sklican 8. avgusta v Lvov na zborovanje. Iz Ogorskega je prišlo več priprostih kmetov k cesarju se mu zahvalit za ntemeljenje posojilnic za kmetško ljudstvo. Cesar jih prijazno poprašajo: kako se jim godi? Eden jim pa takoj in čvrsto odgovori: „milostljivi kralj, na Vas še zaupamo in Vas torej prosimo branite nas uboge kmete, sicer, za Boga, pridemo vsi na nič! — Okoli Pečuha je grozna toča vinograde neizrečeno potolkla. V Sisek pozvali so pionirje iz Ptuja. Morsko pri-stanišče v Kleku je zopet Turkom odprto za pre-važanje živeža in streliva za njihove vojake v Hercegovini.

Vnanje države. Pruski Bismark hoče nemškega cesarja nahujskati v boj zoper Francoze, toda do sedaj brez uspeha in pravoč je, da bo

silni minister in preganjevalec sv. Cerkve moral odstopiti. To bi res dobro bilo ne samo za kato-liške Nemce, ampak za celo Evropo. — Na Fran-coskem je sedaj silna volilna praska med liberalci in konservativci; meseca septembra bodo volitve. — Angleži bi sila radi Turku na pomoč, ako bi jim Avstrija svojo armado na kopnem posodila za boj proti Rusom; zarad te reči se sedaj živahno raz-govarjajo z našim ministrom Andrassy-jem; svoje brodovje, 7 oklopnice, so poslali na Turško pred Dardanele. — Te dni se je po svetu laž raznesla, kakor da bi bili Pij IX. umrli. Hvala Bogu, sv. Oče so zdravi! — Srbi so z Rumuni napravili vojno zvezo in bodete obdede vojski prej ali selej skupno stopile v boj zoper Turke. — V severni Ameriki so se vzdignili ubogi Indijanci zoper evropske prišlece in tlačitelje ter so prvo vojsko, katero je severno-ameriška republika nad nje po-slala, popolnem posekali.

Ruski-rumunski-črnogorski-turški boj.

Ruski generali v Armeniji ne kažejo preveč bistroumnosti; sprva so prepočasno napredovali, ko so bili Turki še slabi, potem pa so po par srečnih bitkah predaleč začeli grabiti, se raztepli in sedaj so skoro vsi bili od pomnoženih turških čet tepeni. Tako je general Oklobžijo kraj mor-ja proti mestu Batumu v začetku Turke 4krat potolkel in vzel Zihedžiri; ali med tem je črez morje v Batum in v Zihedžiri prilezel Derviš-paša z 34 novimi bataljoni in 45 kanoni ter je ruski napad krvavo odbil; 800 Rusov je palo; potem je začel sam prodirati in je Ruse pri Samebahu prijel 29. junija, pobil 450 Rusov in ostale potisnil na rusko mejo nazaj; Oklobžijo stoji sedaj tam, kder je bil sprva, namreč na višinah Muha-Estate. Blizu enako, če ne hujše, se je godilo Terguzakovu; ta je sprva Turkom vzel Bajasid, Dijadin, Alaškert, Topra-kale in je pri Sajdekanu Muktar-pašo do čista pobil ter se že bližal soteskam pri Delibabi. Ali med tem je 10.000 Kurdiv prilomastilo njemu za hrbet, vzelo Bajasid in strašno izropalo. Ko bi sedaj Melikov o pravem času od Karsa prišel črez Soganlug-planino stiskanemu Terguzakovu na pomoč in se z njim združil, bilo bi vse dobro. Ali to se ni zgodilo in Muktar-paša je med tem dobil veliko bataljonov na pomoč in Terguzakova silno napal; prvokrat 10. junija so Rusi hrabro odbili vse napade; ali Muktar-paša je 21. junija Tergu-zakova zopet zgrabil in premagal tako, da je moral ta proti Alaškertu iti nazaj; tukaj je bil zopet premagan, ob enem mu je bila pot v Baja-sid od Kurdiv zaprta in je torej črez 3000 metrov visoke gore, kder je mnogo kanonov zgubil, hitel nazaj v Iširt na ruski meji. Šest dni poznej po prvi nesrečni bitki, t. j. 26. junija se je Melikov podal na pot proti Delibabi, je pa bil od Muktar-paše, ki se je proti njemu naglo obrnil, pri Zevinu tepen; zgubil je 800 mož. Tako so bili vsi ruski generali tepeni, vsak posebič; združeni bi Turke